

Słowo od redakcji

Wiodącym tematem najnowszego tomu czasopisma „Miscellanea Anthropologica et Sociologica” jest społeczna metaforyka ludzkiego ciała. Zamieszczone w nim teksty odnoszą się do tematyki cielesności w dwojaki sposób. Te, które znajdują się na samym początku tomu, rozpatrują możliwość wykorzystania w analizach socjologicznych oraz antropologicznych perspektywy teoretycznej i badawczej, którą oferuje socjologia ciała. Nurt ten, zapoczątkowany w Wielkiej Brytanii w latach osiemdziesiątych XX wieku, kilka lat temu zdobył popularność także w Polsce. Uwzględnia on pomijany we wcześniejszych analizach problemów społecznych fakt, że człowiek jest istotą cielesną, co w istotny sposób determinuje jego doświadczanie świata.

W artykule *Socjologia ciała. Co dalej?* Sylwia Breczko zastanawia się nad tym, co socjologia ciała ma obecnie do zaoferowania badaczom zainteresowanym różnymi aspektami cielesności w kontekście społecznym. Poszukując możliwych kierunków wykorzystania tej dyscypliny, autorka analizuje wydania czasopisma „Body & Society” z lat 2011–2013 pod kątem poruszanych w nich tematów i próbuje nakreślić nowe tendencje badawcze rysujące się w obrębie tego nurtu.

Dominika Byczkowska-Owczarek w tekście zatytułowanym *Socjologia i taniec. Poszukiwanie znaczeń w ruchu* analizuje z kolei podejścia, które mogłyby zostać wykorzystane w badaniu doświadczenia, jakim jest taniec. Wśród nich znajduje się także socjologia ciała.

Pozostałe artykuły związane z problematyką cielesności starają się uchwycić znaczenia nadawane określonym jej aspektom – jej społeczną metaforykę.

Anna M. Kłonkowska i Magdalena Gajewska w artykule pod tytułem *Belly-stories. Feminine stories about body, pregnancy and childbirth* analizują narracje kobiet związane z doświadczaniem ich ciał w okresie ciąży, porodu oraz macierzyństwa. Przedmiotem zainteresowania autorek jest tutaj nie tylko sam moment, w którym centralnym elementem doświadczenia świata kobiety staje się jej brzuch, ale też społeczna rola opowieści o ciąży i macierzyństwie oraz sam sposób ich konstruowania – jakie doświadczenia są w tej opowieści uwzględniane, a jakie pomijane, oraz jak kobiety próbują wpisać się w społecznie uznawaną narrację na temat macierzyństwa.

Marcin Szulc w artykule *Przyszłościowa orientacja temporalna i samoocena modelek* zastanawia się natomiast nad tym, czy modelki, stawiane często za wzór

atrakcyjności fizycznej, różnią się pod względem swej samooceny i planów życiowych od dziewcząt nie będących modelkami. Podstawą formułowania wniosków jest przeprowadzone przez autora badanie ilościowe z udziałem grupy modelek oraz grupy kontrolnej.

W drugiej części tomu znalazły się teksty nie związane bezpośrednio z tematyką cielesności, choć ją uzupełniające. Znajdziemy tu między innymi artykuł Roberta Rogozickiego *Co to jest estetyzacja?*, poświęcony procesowi estetyzacji życia codziennego – temu, jak przekształca on rzeczywistość i jakie tego skutki możemy współcześnie zaobserwować.

Do tematyki hiperrzeczywistości odnosi się w swym artykule *Projektowanie hiperrzeczywistości? Emancypacja dizajnu w perspektywie wybranych teorii socjologii i filozofii kultury* również Paweł Możdżyński. Analizuje on powstanie zjawiska dizajnu w świetle teorii z dziedziny socjologii i filozofii kultury, a także ukazuje, w jaki sposób ów proces projektowania przedmiotów wykorzystuje symulacje, aby wzbogacić znaczenia nadawane produktom konsumpcyjnym.

Łukasz Iwasiński w tekście pod tytułem *Spektakl jako narzędzie alienacji. Sytuacjoniści i ich dziedzictwo* zajmuje się natomiast kategorią spektaklu, wprowadzoną przez sytuacjonistów do analizy społeczeństwa kapitalistycznego. Autor dokonuje przeglądu rozmaitych teoretycznych interpretacji tej kategorii, a także rozważa możliwości jej zastosowania do opisu kultury współczesnej.

W części zatytułowanej „Miscellanea” znajdziemy tekst Saby Kruszyńskiej *Écrasez l'infâme: Voltaire's Philosophy of Religion*, przedstawiający podstawowe założenia wolteriańskiej filozofii religii. Wykorzystując analizę tekstów źródłowych, autorka stara się odtworzyć kontekst filozoficzno-historyczny, w którym filozofia ta powstawała.

Agnieszka Maj